

[Hans Nielsen.]

dømmer Lovbestemmelser, som er egnede til at opløse hele dette Forhold paa den Maade, som der her er Tale om.

Jeg vil nu vende mig et Øjeblik til det ærede Medlem Hr. Pitzner, som desværre er fraværende, thi ogsaa det ærede Medlem Hr. Pitzner har betænkt os med en Udtalelse om dette Forslag, og det en meget karakteristisk Udtalelse — den falder for øvrigt i ikke ringe Grad sammen med Industriraadets. Det ærede Medlem Hr. Pitzner er jo nemlig Formand for Fællesrepræsentationen for dansk Industri og Haandværk, og han er blevet spurgt om, hvad han mener om denne Lov, og ogsaa om § 1, og det ærede Medlem Hr. Pitzner siger saa paa Fællesrepræsentationens Vegne:

„Fællesrepræsentationen maa derfor meget bestemt fraraade, at Lovregler af denne Beskaffenhed bliver gennemført, og kan i Forslaget herom kun se et Forsøg paa ad Omveje at genskabe Krigstidens tvangskononomiske Indgreb i Erhvervslivets Frihed.

Selve det Princip, at en Borger skal have fuld Frihed til — naar vedkommende ser sin Fordel derved — at bryde en indgaaet Aftale i Stedet for paa lovlig Vis at opsigte den, maa Fællesrepræsentationen anse for yderst forkasteligt, og den kan ikke se andet end, at Gennemførelsen af et saadant Princip vil komme til at medføre en alvorlig Svækkelse af den almindelige Retsbevisthed.“

Altsaa ogsaa det ærede Medlem Hr. Pitzner forudser en alvorlig Svækkelse af Retsbevistheden her i Landet ved Gennemførelsen af dette Forslag. Alligevel skulde man jo tro efter den Stilling, de konservative Udvalgsmedlemmer har taget, at det ærede Medlem Hr. Pitzner skulde stemme for dette Forslag; men hvorledes kan man i det ene Øjeblik sige, at det er et forkasteligt og fordømmeligt Lovforslag, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pitzner gør det her, og i det næste Øjeblik stemme for det? Det forekommer mig ubegribeligt. Vi har for faa Dage siden modtaget en anden Skrivelse — den er ikke mere end 8 Dage gammel — fra Fællesrepræsentationen, hvori de ogsaa fordømmer den — den har det ærede Medlem Hr. Pitzner ganske vist ikke sat sit Navn under, han har ladet sin Sekretær sætte Navn under den. Men er det muligt, at Sekretæren for Fællesrepræsentationen kan sende os en Fordømmelse af Forslaget, og at Formanden saa kan sidde her og stemme

for det. Jeg synes dog, at selv om det konservative Parti til Tider er et forvirret Parti, saa maa der dog være nogen Orden i Gelederne, og man kan ikke saadan frigøre sig for sit Ansvar. Det ærede Medlem Hr. Pitzner har her sagt, at det er yderst forkasteligt at give Lovbestemmelser, hvorefter en Mand kan løbe fra sit givne Ord og fra sine Løfter, og han har sagt, at saadanne Lovbestemmelser fører til en Svækkelse af den almindelige Retsbevisthed. Jeg siger, at det er jo egentlig en Daler værd at se det ærede Medlem Hr. Pitzner rejse sig og stemme for dette Lovforslag, men jeg vil vægre mig ved at tro, at det sker, indtil jeg ser det; dertil har jeg endnu for megen god Tro til det ærede Medlem, som er Formand for Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk.

Jeg har endnu et Par Udtalelser vedrørende denne § 1. Der er først en Skrivelse fra Provinshandelskammeret, Konsul Cloos i Frederikshavn, der udtaler:

„Naar en Mand har indgaaet en Aftale, bør han holde den, og navnlig hvis han paa sin Side har haft Fordel af Ordningen, bør det offentlige ikke tillade ham at frigøre sig for sine Forpligtelser ifølge Aftalen.“

Det er jo fuld Tilslutning til de andre.

Og endelig har vi Kristeligt dansk Fællesforbund, som ogsaa fordømmer denne Paragraf 1, idet det udtaler:

„Forbundet finder det baade betimeligt og hensigtsmæssigt til Værn mod Smudskonkurrence, at der ved Hjælp af Organisation gøres et oplysende og kollegialt støttende Arbejde for at højne Faget og derigennem søge opnaaet retfærdige og i Forhold til det almindelige Prisniveau, ogsaa med Henblik paa Handel med Udlandet, sunde Prisforhold.“

Det er jo i Virkeligheden en betydelig skarp Bedømmelse af § 1, som man her faar fra Kristeligt dansk Fællesforbund, og der havde Forslagsstillerne dog maaske ventet sig, at de skulde faa en Smule Anerkendelse. Den er blevet borte.

Hvad § 1 angaar, vil man saaledes se, at der kun er Tale om Fordømmelse af dette Forslag. Jeg kunde naturligvis tilføje, at Husmoderforeningen har givet denne Bestemmelse sin Tilslutning, det vil sige, det er Fru Carla Meyer, der har underskrevet Udtalelsen. Det er fortalt mig — og jeg gaar ud fra, at det er rigtigt —, at det er noget, Fru Meyer har skrevet paa egen Haand, og jeg tillægger det derfor ikke megen Betydning, hvis det er saaledes. Men de Herrer har altsaa faaet Tilslutning